

Genesis

De achtergrond van **Vrees niet** in Genesis zijn de geschiedenissen van de aartsvaders Abraham, Izak en Jakob.

1

... omdat God hoort

*En God hoorde de stem van de jongen; en de Engel Gods riep Hagar toe uit de hemel en zeide tot haar: Wat is u, Hagar? **Vrees niet**, want God heeft naar des jongens stem gehoord, ter plaatse waar hij is. (Gen. 21:17)*

 Genesis 21:8-21.

Abraham heeft eindelijk een kind. Geen kind van hem en Sara, maar een kind van hem en Hagar. Zou de belofte van de Heere, dat Abraham een groot nageslacht zou krijgen waarin alle geslachten van de aarde gezegend zullen worden (Gen. 12:2-3), op deze manier uitkomen? Nee.

Abraham moet Hagar en zijn zoon Ismaël wegsturen. Naar een woestijn! Als het water op is, verwachten Hagar en Ismaël te zullen sterven van de dorst. Hagar werpt Ismaël onder een van de struiken en neemt afstand van haar zoon. Ze kán haar kind niet zien sterven.

God ziet en hoort Ismaël ook. Hij neemt géén afstand. Hij komt dichterbij. Hij spreekt tot Hagar: **Vrees niet**. *Ik heb de jongen ook gehoord. Neem geen afstand van hem, maar ga dichterbij. Houd hem vast. Hij zal niet sterven, maar tot een groot volk worden. Hij is immers ook een zoon van Abraham.* Hagar ziet een waterput, vult haar fles, zoekt Ismaël weer op en geeft hem te drinken. Niet langer bang, maar gelovend dat Ismaël zal blijven leven.

Wat doet het met jou dat de Heere in deze angst geen afstand neemt maar juist dichtbij komt?

2

... omdat de Heere erbij is

*En de HEERE verscheen hem in dezelfde nacht en zeide: Ik ben de God van Abraham, uw vader; **vrees niet**, want Ik ben met u; en Ik zal u zegenen en uw zaad vermenigvuldigen om Abrahams, Mijns knechts wil. (Gen. 26:24)*

 Genesis 26:23-25.

Izak krijgt bezoek. Midden in de nacht. Het is de Heere. Izak is bang voor kwade bedoelingen van koning Abimelech. Abimelech is koning van Gerar, waar Izak naartoe is gevlucht vanwege hongersnood in Kanaän. Izak denkt dat de koning wil dat hij vertrekt vanwege onenigheid over waterputten en een waterbron. We lezen het niet, maar misschien lag Izak er wel wakker van. Wat kan angst ons uit onze slaap houden en laten piekeren over dingen waar we bang voor zijn.

Dan komt de Heere op bezoek. Hij zegt tegen Izak: ‘**Vrees niet**, want Ik ben met u.’ Wat Izak verwacht, klopt niet. Hij maakt zich onnodig ongerust. Koning Abimelech wil helemaal niet dat Izak vertrekt, hij wil juist een verbond sluiten. Elkaar wederzijds trouw beloven. Abimelech wil dat omdat hij heeft gezien dat de Heere met Izak is. Er komt een nieuwe waterput: Seba. Een put waar, vanwege de vriendschap met Abimelech, vrede is en Izak beschermd wordt.

Ben jij weleens onnodig ongerust? Dat ben je je niet altijd bewust, maar is het voor jou genoeg als de Heere zegt: ‘**Vrees niet**, want Ik ben met jou’?

3

... als God zegt dat je niet hoeft te vrezen

*En het geschiedde als zij het hard had in haar baren, zo zeide de vroedvrouw tot haar: **Vrees niet**, want deze zoon zult gij ook hebben. (Gen. 35:17)*

 Genesis 35:16-17.

De verpleegkundige zei: ‘Je hoeft niet bang te zijn, eigenlijk gaat het nooit mis met een narcose.’ Ik hoorde ‘eigenlijk’. Geen honderd procent garantie. Ik bleef bang. Échte geruststelling geeft God alleen.

Rachel is aan het bevallen. Dezelfde verloskundige als bij de bevalling van Jozef is aanwezig. Ze herinnert zich

dat Rachel bij Jozefs bevalling de wens heeft geuit om nog een zoon te krijgen. En dat gebeurt. Rachel bevalt van een zoon, maar het valt haar zwaar. De bevalling is moeilijk.

De verloskundige probeert Rachel wat op te beuren: *Je wens is vervuld. Je hebt nog een zoon gekregen. Dat wilde je toch zo graag. Nu is hij er. Hij is van jou! Vrees niet!* Het is een lieve poging om Rachel op te beuren, maar het helpt niet. Je hoort het in de naam van het kind: Ben-oni, zoon van mijn moeite (later zal Jakob hem Benjamin noemen: zoon van mijn rechterhand, mijn zegen).

Herken je het dat je niet bemoedigd wordt door iets of iemand anders dan God(s Woord)? Waar blijkt dat uit?

4

... omdat er vrede is

*En hij zeide: Vrede zij ulieden, **vrees** niet. Uw God en uws vaders God heeft u een schat in uw zakken gegeven; uw geld is tot mij gekomen. En hij bracht Simeon tot hen uit. (Gen. 43:23)*

 Genesis 43:18-23.

De honger is onhoudbaar, daarom stuurt Jakob zijn jongens opnieuw naar Egypte. *Zonder Benjamin heeft dat geen zin, pa*, zegt Juda. Jozef was de vorige keer heel

stellig dat de jongste broer mee moet komen. Juda stelt voor dat hij persoonlijk de plaats van Benjamin zal innemen als bijvoorbeeld bedreigd wordt om Benjamin gevangen te zetten. Omdat de nood zo groot is, stemt Jakob ermee in.

De jongens gaan op pad. Ze nemen het beste van wat ze nog van de oogst hebben mee. Ook het geld dat ze op de terugweg uit Egypte aantreffen in hun zadeltasen (Gen. 42:27), stoppen ze in hun zak. Dat geld zit hun niet lekker. Straks denkt de koning dat ze dieven zijn. Zo snel mogelijk zeggen ze tegen een van de hovelingen dat dit niet het geval is; ze komen om eten te kópen. De hoveling stelt de broers gerust: **Vreest niet.** Hij spreekt hen moed in. Ze worden niet verdacht van diefstal en zullen Simeon weer terugzien. Valt het jou ook op: de hoveling haalt Israëls God erbij, Zijn voorzienigheid. Bijzonder, om door een Egyptenaar gewezen te worden op het adres van je erkenning voor vrede: Israëls God.

Ben jij in angst weleens gewezen op ‘Israëls God, Die krachten geeft’? En gaf jou dat moed? Het is alsof David deze hoveling nazingt in Psalm 68:17, berijmd:

♫ *'t Is Isrels God, Die krachten geeft,
Van Wie het volk zijn sterkte heeft.
Looft God; elk moet Hem vrezen.*